

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conradi Oligenii J. C. Dissertatio De Primariis Precibus
Imperialibus**

Corradini, Pietro Marcellino

Friburgi Brisgoiae, 1707

XXXI. Adversariorium objectiones diluuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63022)

de vacaturis disponeretur, concedere. In Precibus Imperator disponit de vacaturis, data electione Precistæ obtinendi primò vacaturum, quod is elegerit; & quod plus est, in Concordatis Papa sibi tantummodò reservavit collationes omnium Beneficiorum, quorum jus Episcopis, & Capitulis non dederat, & quorum elenchum jam retulimus; in Precibus autem Imperator disponit de Beneficiis quibuscumque, exceptis Ecclesiis Episcopalibus, & majoribus dignitatibus; disponit etiam de Beneficiis quocumque mense vacantibus, & sic de illis vacatis, & vacaturis in mensibus soli Papæ reservatis. Demum in concordia nil quod beneficialia sapiat reservatur Friderico & Successoribus, & omnium Beneficiorum collationes distribuuntur inter Summos Pontifices, & Ordinarios Collatores Germaniæ; quamvis Fridericus, omnesque Germaniæ Ordines concordiam adfuissent, eamque laudassent, & Imperator dissimulare haud potuisset jus primariarum Precum, quod Imperatores se habere existimaverant, cum & ipse ab Eugenio prædecessore Nicolai V. indultum speciale super his impetrasset.

Hoc argumento exagitati A catholici Scriptores, & Germani quidam Catho-

XXXI.
Adversarios

rum objectio. nes diluuntur.

40 *De primariis Precibus Imperialibus*
lici, re haud recte perspecta, respondent
in concordatis nullum fuisse irrogatum
præjudicium primariis Precibus, in iis
non expressis, vel concordata iuribus
Imperii præjudicare non potuisse, defi-
ciente Imperii totius consensu, uti arrisit
Lehmanno de pac. Relig. lib. 2. cap. 70.,
Fritschio de primar. Precib. cap. 2. §. 43.,
Vitriario Instit. Jur. publ. lib. 3. tit. 2.
num. 9. in adnotat. ad fin. pag. mihi 56.,
Mayero in tract., quem nuper scripsit de
jur. primar. Prec. num. 43. 44. & 45.
pag. mihi 24. & sequentibus: qui plu-
ribus nugis dignis solum Acatholico ho-
mine hanc rem absolvit, & ex nostris
Pyringh. tom. 3. tit. 5. Decretal. num.
376. Engel. eodem tit. num. 71. alique.
Sed concordata jam relata constabilia
fuerunt apud Germanos inter Legatum Pon-
tificium, Fridericum Imperatorem, Ele-
ctores, omnesque Principes Imperii, &
Clerum universum Germaniæ, ut jam
narravimus; adeoque incluta Natio jam
dicta sollicita fuit de illorum observan-
tia, ut quisquis illis contraire ausus esset,
edictis sequutorum Principum territus
fuerit; quippe successor Friderici Maxi-
milianus I. edicto cavet concordata sedu-
lo servari; sic & Carolus V., & alii suc-
cessores, uti patet ex edictis apud Golda-

1192

ab anno 2
1592

stum saepe citat. tom. I. pag. 411. ad finem: & cum quidam Episcopi conquirentur apud eundem Maximilianum I. quod contra pacta laudata expectativæ concederentur, Natio universa eidem Preces portexit in hunc modum: *Sicut Regnum Francia pragmaticam habet sanctionem, sic Imperium Romanum habet concordata Principum; utque ea illasa conserventur interest Casarea Majestatis: raro tamen hactenus per Summos Pontifices violata sunt, & Auditores Rota juxta illa hucusque feruntur judicasse; & si aliquis Curialium per quamcumque dispensationem conaretur illa infringere, quod Episcopus, vel Princeps, vel Senatus ejusdem loci principiis obstando ei concordata inculcarent, piè exhortans ne contraveniat: sic apud eundem Goldastum Germania universa sollicita fuit de concordatorum firma observantia. Quamobrem audiri non merentur Acatolici, qui videntes hujusmodi Preces adversari concordatis, Imperatores pacta à prædecessoribus firmata, totoque cœtu Germaniæ laudata, ac tot edictis Imperatorum roborata, subvertere impunè posse arbitrantur.*

Facile etiam corrui aliud argumentum; quoniam si concordata inita sunt inter Summum Pontificem, & Impera- XXXII.
Concordata semper à